

ЗМІСТ ПРАВА НА НЕДОТОРКАННІСТЬ ДІЛОВОЇ РЕПУТАЦІЇ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ, ЯКІ ЗДІЙСНЮЮТЬ ВЕНЧУРНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО

ПОПОВ Віктор Андрійович - кандидат юридичних наук, асистент кафедри цивільно-правової політики, права інтелектуальної власності та інновацій Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

ORCID: 0000-0001-6636-2096

ПОПОВА Софія Олегівна - доктор філософії в галузі «Право» старший викладач кафедри цивільного права та процесу факультету №6 Харківського національного університету внутрішніх справ

ORCID:0000-0003-3628-1513

УДК 347.121.2

DOI 10.32782/LAW.UA.2023.4.6

У статті визначено, яким є зміст права на недоторканність ділової репутації юридичних осіб, які здійснюють венчурне підприємництво. З'ясовано, що право на недоторканність ділової репутації юридичних осіб має у своєму змісті не лише пасивні дії, як було прийнято розуміти, але й активні дії, тобто превентивні міри захисту. Проаналізовані особливості венчурної діяльності. Розкрито, ким є юридичні особи, які здійснюють венчурне підприємництво. Встановлено, що характерною ознакою венчурних підприємств є ризик. Визначено, що особливістю змісту права на недоторканність ділової репутації юридичних осіб, які здійснюють венчурне підприємництво, є наявність правових можливостей для запобігання репутаційного ризику.

Ключові слова: венчурне підприємництво, інвестиційна діяльність, інноваційна діяльність, право інтелектуальної власності, інтелектуальний продукт, юридична особа, особисте немайнове право, ділова репутація.

Постановка проблеми

Сьогодні світ перебуває на етапі науково-технічного прогресу. З кожним роком з'являється все більше нових винаходів, послуг чи продуктів, які стають затребуваними в суспільстві. Загальновідомо, що будь-які новинки, що виникають на ринку,

перед їх появою проходять чималий шлях, починаючи від ідеї до її втілення в життя, та публічного представлення. Але нерідко новатори не здатні забезпечити розвиток свого інноваційного проєкту через відсутність фінансової можливості. У цьому випадку відбувається залучення інвестицій для реалізації нових проєктів, розробки ноу-хау з метою одержання прибутку. Така діяльність є ризиковою, адже не гарантує успіху. Ризикове підприємництво у перекладі на англійську означає «venture», а тому його називають венчурним.

Водночас, в Україні законодавче регулювання венчурної діяльності суттєво обмежено у зв'язку із відсутністю спеціальних нормативних актів. Те ж стосується і організаційно-правових форм – суб'єктів венчурного інвестування, а також можливості набуття такими юридичними особами особистих немайнових прав, зокрема права на недоторканність ділової репутації. Важливим питанням у цьому контексті є саме зміст такого права у зв'язку з тим, що досліджувана венчурна діяльність пов'язана зі створенням продуктів інтелектуальної власності за кошти інвесторів, які акумулюють власний капітал у розробки інших осіб з метою можливого отримання прибутку. Об'єкти права інтелектуальної власності є основою інноваційного розвитку будь-якої держави,

що визначає її економічну могутність та конкурентоспроможність її товарів та послуг на міжнародному ринку [1, с. 101]. Це означає, що ділова репутація юридичних осіб, які здійснюють венчурне підприємництво повинна бути врахована. У контексті співпраці, обрання інвестора або розробників інтелектуального продукту ділова репутація відіграє важливу роль через те, що венчурна діяльність сама собою є ризиковою у зв'язку з потенційною можливістю втратити залучені кошти чи неотримання бажаного попиту, проте необхідно себе застерегти від незаконної діяльності, а в теперішніх реаліях – від співпраці з підприємцями держави-агресора, і, у такий спосіб, захистити своє особисте немайнове право на недоторканність ділової репутації.

Тому **метою статті** є визначення змісту права на недоторканність ділової репутації юридичної особи, яка здійснює венчурне підприємництво, та представлено важливість захисту такого особистого немайнового права.

Наукова новизна дослідження полягає у встановленні впливу ділової репутації сторін інвестиційної діяльності на венчурний бізнес.

Стан дослідження проблеми

У вітчизняній літературі дослідженню венчурної діяльності присвячено небагато наукових праць через недостатнє законодавче врегулювання. Серед учених вказаними актуальними питаннями, які належать до сфери цивільно-правового регулювання венчурних інвестицій, займалися Ю.М. Жорнокуй, Б.В. Деревянко та ін.

Разом з тим, можливість набуття особистих немайнових прав юридичними особами, а також питання захисту їх ділової репутації розглядається багатьма науковцями.

Проте, проблематика права на недоторканність ділової репутації юридичних осіб, які здійснюють венчурне підприємництво, є актуальною, але не дослідженою в науці цивільного права.

Виклад основного матеріалу

Ділова репутація для юридичної особи є візитною картою під час укладення важливих угод, а також певною рекламою для споживачів. Ділова репутація – це поняття, яке властиве як правовій, так і економічній сфері, адже розуміється як набута особою суспільна оцінка її ділових і професійних якостей при виконанні нею трудових, службових, громадських чи інших обов'язків [2, с. 232]. Порушення права на недоторканність ділової репутації тягне за собою негативні наслідки у вигляді сумнівів у її професіоналізмі, що, у свою чергу, для комерційних організацій приведе до матеріальних збитків.

Варто зазначити, що кожна особа сама формує свою ділову репутацію і може вплинути на її показники, а також запобігти порушенню свого права шляхом застосування превентивних мір. Зокрема, коли мова йде про способи захисту в рамках самозахисту, особа вчиняє певні дії для забезпечення непорушності своїх прав. Право на недоторканність ділової репутації зі своєї назви нашоухує на думку про те, що слово «недоторканність» тут вживається як заклик до непорушності вказаного права з боку інших осіб. Проте, це не зовсім так, адже це зміст цього права розкриває безліч можливостей для особи. І, дослідивши зміст права на недоторканність ділової репутації, зокрема, у юридичних осіб, які здійснюють венчурне підприємництво, можна буде зрозуміти, чому особа є сама «коваль своєї долі».

Для визначення змісту досліджуваного нами права необхідно проаналізувати загальну теорію права. Приміром, зміст суб'єктивного права включає в себе лише можливу поведінку уповноваженої особи, тоді коли здійснення права передбачає реальні, конкретні дії, пов'язані з перетворенням цієї можливості в дійсність [3, с. 56]. Це означає, що змістом права є правові можливості, які особа може реалізувати під час здійснення такого права. Зміст суб'єктивного права слід розкривати насамперед через позитивні дії самого носія суб'єктивного права.

Водночас, право на недоторканність ділової репутації юридичної особи належить до особистих немайнових прав. У вітчизняній літературі визначено, що зміст особистого немайнового права не включає, за загальним правилом, здійснення позитивних цивільно-правових дій, хоча уповноважений суб'єкт на свій розсуд використовує належні йому особисті нематеріальні блага, об'єктивне право не визначає, як повинен вести себе носій відповідних прав, а передбачає лише їх захист, коли вони вже порушені [4, с. 200]. З цим твердженням не можна погодитися в повному обсязі, адже такі права як право на найменування, право на місцезнаходження, право на діяльність, тощо у своєму змісті містять сукупність активних можливостей, які передбачають здійснення позитивних цивільно-правових дій. Тим не менше, власне право на недоторканність ділової репутації, з одного боку, є саме «пасивним» правом, зміст якого передбачає захист від порушення ділової репутації. Але з іншого боку, особа намагається «врятувати» себе сама і вчиняє певні активні дії для збереження свого доброго ім'я.

Якщо проаналізувати діяльність будь-якої особи, то здобуття ділової репутації як конкурентного показника, а зокрема, гудвілу – економічного вираження права на недоторканність ділової репутації, то така діяльність фактично не спрямована на власне недоторканність. Навпаки, під діловою репутацією юридичної особи, у тому числі підприємницьких товариств, фізичних осіб – підприємців, адвокатів, нотаріусів та інших осіб, розуміється оцінка їх підприємницької, громадської, професійної чи іншої діяльності, яку здійснює така особа як учасник суспільних відносин[5]. Це поняття наштовхує на думку про те, що «недоторканність» у контексті права є гарантією від усяких посягань з боку кого-небудь[6].

Однак, якщо розглянути ситуації, коли особа своїми діями намагалася врятувати власну ж репутацію, наприклад, шляхом відкличної кампанії підприємства – відкличання партії товару, для запобігання порушення свого особистого немайнового права внаслідок невдоволення споживачів під час

користування бракованою продукцією[7, с. 160-161]. Саме дії менеджменту «на випередження» і мають прояв такого способу захисту, як самозахист. Те саме стосується і відкличної діяльності компанії – яка полягає у повному або частковому зупиненні діяльності організації на визначеній території у зв'язку з певними обставинами на підставі рішення бенефіціарного власника для запобігання або припинення завдання збитків власній діловій репутації[7, с. 295-296]. У наведених прикладах особа власними зусиллями захищалася, так би мовити, проти самої себе або виправляла свої ж помилки активними діями.

Таким чином, можна зробити проміжний висновок про те, що зміст права на недоторканність ділової репутації юридичної особи – це сукупність правових можливостей, які може або повинна здійснити особа для збереження власної ділової репутації, яка полягає в активних та/або пасивних діях.

Водночас, у контексті нашого дослідження, коли мова йде про юридичні особи, які здійснюють венчурне підприємництво поняття ділової репутації видозмінюється у зв'язку з характером такої діяльності, і тому необхідно акцентувати увагу саме на цьому. Ю. М. Жорнокуй визначає венчурне підприємництво як спеціальний вид підприємництва, заснований на наявності в підприємця здатності акумулювати з різних джерел кошти, орієнтований на практичне використання технічних і технологічних нововведень, які оцінюються як високорентабельні, і спрямований як на завершення науково-технічних проєктів, ще не випробуваних на практиці, так і на вдосконалення тих, що вже існують, з метою реалізації прав інтелектуальної власності й отримання прибутку та (або) іншого ефекту (преваг)[8]. Зважаючи на те, що вказана діяльність є підприємницькою, варто було б висувати на перший план саме цю ознаку. Проте, особливістю саме венчурного підприємництва є ризик. Як уже зазначалося, метою діяльності суб'єктів венчурного інвестування інноваційної діяльності є створення об'єкта інтелектуальної, інноваційної і навіть творчої діяльності.

Це означає створення об'єкта венчурного підприємництва, до якого відносяться винаходи, корисні моделі та інші нововведення, створення яких проводиться з певним ризиком [9, с. 34]. Тобто в порівнянні з іншими комерційними юридичними особами можна прослідкувати певні відмінності, зокрема, ризик.

Але під час постановки проблеми ми звернули увагу на те, що в цивільному законодавстві відсутні організаційно-правові форми юридичних осіб, які здійснюють венчурне підприємництво, і щодо цього Ю.М. Жорнокуй зазначив, що узагальнене поняття «венчурне підприємство» є умовною назвою всіх ризикових юридичних осіб, що здійснюють інноваційно-інвестиційну діяльність [10, с.14]. Тому в процесі порівняльної характеристики будемо використовувати узагальнену термінологію.

Венчурні підприємства діють у сфері фундаментальних і прикладних наукових досліджень, кінцевим результатом проведення яких є створення об'єкта інтелектуальної діяльності. Виходячи з цього, можна визначити те, що саме сфера науково-технічної діяльності (інтелектуальна діяльність) і є прерогативою вказаних суб'єктів. Їх головним змістом є діяльність з довготривалого і ризикового впровадження об'єкта творчої, інтелектуальної діяльності в певний об'єкт виробничої сфери, а також використання його з метою отримання прибутку і досягнення соціального ефекту [9, с.33].

Таким чином, 1) на відміну від, так би мовити, «звичайних» підприємств (юридичних осіб, які здійснюють підприємницьку діяльність), венчурні підприємства орієнтовані лише на створення новаторського об'єкта інтелектуальної власності або вдосконалення уже створеного; 2) така діяльність є ризиковою; 3) змістом венчурної діяльності є впровадження і використання об'єкта інтелектуальної власності з метою отримання прибутку і досягнення соціального ефекту, який також вплине на зростання прибутку.

Якщо напрям діяльності – створення (вдосконалення) об'єкта інтелектуальної власності та його новаторство для привер-

нення уваги суспільства, щоб окупити інвестовані кошти, є цілком зрозумілим і на ділову репутацію як інвестора, по суті, не впливає, адже будь-яка особа має право на вільний вибір діяльності, то щодо ризиковості необхідно розібратися.

Венчурні підприємства відрізняються невеликою чисельністю працівників, високим науковим потенціалом, гнучкістю до мінливого економічного середовища та цілеспрямованою активністю. Вони, в основному, займаються пошуково-прикладними дослідженнями, проектно-конструкторськими розробками і освоєнням на їх основі нових видів продукції, технологічних процесів, організаційно-управлінських рішень. Цим венчурні підприємства відрізняються від поширених форм малого підприємництва, у яких ризиків менше у зв'язку з роботою в призвичаєному напрямку підприємницької діяльності [11, с. 167].

Ризиками, що мають місце при венчурному інвестуванні інноваційної діяльності, є інвестиційні ризики (можливість виникнення непередбачуваних фінансових втрат) та інноваційні ризики (можливість не виправдання очікуваного попиту на ринку) [12, с. 140]. Проте, вказані ризики є основою такої діяльності і не впливають на ділову репутацію негативно, адже втрата залучених коштів не буде характеризувати осіб як непрофесіоналів, так як це супроводжується ризиком, або якщо вказаний продукт інтелектуальної власності не дасть свого результату, не буде на нього попиту, репутація інвестора від цього не постраждає.

Водночас, ділова репутація містить у собі репутаційні ризики, які притаманні всім особам, що здійснюють певну діяльність. Репутаційний ризик залежить від самої особи, зокрема, коли мова йде про власні дії, дії працівників чи укладення невигідних угод або сумнівні партнерські відносини. В один момент особа може багато втратити через таку поведінку.

Щодо юридичних осіб, які здійснюють венчурне підприємництво, то такий репутаційний ризик безпосередньо пов'язаний із інвестиційним та інноваційними ризиками, окрім сутності вказаних ризиків, тому що від того, якою є ділова репутація в ін-

вестора або особи, що пропонує створити об'єкт інтелектуальної власності, залежить, чи буде реалізовуватися цей інноваційний проєкт узагалі.

Наприклад, якщо венчурна діяльність супроводжується договором про спільну діяльність, коли одна особа може надати кваліфікований персонал та ідею, організаторські та адміністративні функції, а інша особа – надати кошти та використати свою ділову репутацію для просування проєкту на ринку, тоді кожен з цих осіб повинні бути «кристально чистими» для суспільства і держави.

У ст. 2 Закону України «Про банки і банківську діяльність» поняття ділової репутації визначається як відомості, зібрані Національним банком України, про відповідність діяльності юридичної або фізичної особи, у тому числі керівників юридичної особи та власників істотної участі у такій юридичній особі, вимогам закону, діловій практиці та професійній етиці, а також відомості про порядність, професійні та управлінські здібності фізичної особи [13]. Ця дефініція нашою думкою і визнає наше твердження про те, що ділова репутація відіграє важливу роль, адже згадані відомості (а це не лише реєстраційні дані, а й інформація про партнерів, про правопорушення, про борги тощо) є підґрунтям для формування доброго ім'я особи. Для проведення державної реєстрації інноваційного проєкту особа надає певний перелік документів і проходить експертизу для не лише його рентабельності, але й для перевірки відомостей про діяльність та репутацію.

З 2014 року з початку антитерористичної операції ділова репутація будь-якої особи залежала від її причетності до російської федерації. Проте, до повномасштабної війни у міжнародних стартап-ком'юніті існувало неписане правило: «Якщо російський інвестор не у санкційних списках, із ним можна коінвестувати чи залучати від нього кошти» [14]. Зараз будь-яка співпраця із особами, причетними до країни-агресора, неможлива і не потрібна. Проте, сьогодні суспільство і держава цікавляться не лише теперішньою діяльністю, але й минулою,

що «закриває двері» інвестування та розвитку для певних осіб через їх слід у російському венчурному бізнесі.

Далі, недобросовісна конкуренція також відіграє свою роль у діловій репутації юридичних осіб. Недобросовісна конкуренція – це будь-яка протиправна діяльність суб'єктів господарювання, яка суперечить загальноприйнятим правилам, торговим та іншим чесним звичаям у підприємницькій діяльності. Відповідно до ст. 34 Господарського кодексу України та ст. 8 Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції» дискредитацією суб'єкта господарювання є поширення у будь-якій формі неправдивих, неточних або неповних відомостей, пов'язаних з особою чи діяльністю суб'єкта господарювання, у тому числі щодо його товарів, які завдали або могли завдати шкоди діловій репутації суб'єкта господарювання [15, 16].

Зокрема, повертаючись до реєстрації інноваційного проєкту, виключні права на центральний елемент інноваційних продуктів створюють передумову для монопольного володіння інноваційними продуктами й обмеження впровадження інновацій, що приводить до набуття законної та охоронюваної державою конкурентної переваги на відповідному ринку товарів (послуг) суб'єктами господарювання, які є правоволодільцями або користувачами об'єктів інтелектуальної власності [17, с. 3].

Тому, якщо певна особа буде поширювати неправдиві відомості про створення чи будь-яку причетність до вказаного продукту, вона буде посягати на ділову репутацію монопольного володільця. Відтак, держава приймає на себе зобов'язання з гарантування охорони та захисту прав інтелектуальної власності, захисту від недобросовісної конкуренції у сфері інноваційної діяльності [18, с.137-138]. Це також є тією передумовою – превентивною мірою, що втілюється в правову можливість здійснення права на недоторканність ділової репутації юридичної особи, що здійснює венчурне підприємництво.

Відповідно, для здійснення ризикової діяльності варто зазначити, що власне ри-

зик полягає не лише у ймовірності втрати залучених коштів або у неотриманні очікуваних результатів і попиту щодо створеного продукту, а й те, що ризикованою є потенційна співпраця сторін венчурного бізнесу та випуск новаторського продукту через репутаційні ризики у тому числі.

Об'єктом венчурного інвестування є підприємство, орієнтоване на практичне використання високорентабельних технічних і технологічних нововведень [19, с.62]. Проте, для розуміння, чи дійсно таке інвестування є безпечним, з огляду не на фінансові показники, а репутаційні, потрібно вивчити партнера. Тим більше, що в епоху віртуалізації у вільному доступі є практично вся інформація про особу в мережі Інтернет.

Висновки

Отже, на підставі вищезазначеного можна зробити висновок, що зміст права на недоторканність ділової репутації юридичних осіб, які здійснюють венчурне підприємництво означає сукупність правових можливостей, що полягають у вчиненні активних і пасивних дій, спрямованих на захист і збереження бездоганної ділової репутації. Особливістю ділової репутації саме венчурних підприємств є наявність репутаційного ризику, який пов'язаний із інноваційним та інвестиційним, але не включає їх сутність, тобто не залежить від втрат залучених коштів чи неможливості створення (вдосконалення) об'єкта інтелектуальної власності або відсутності попиту на ринку. У той час, коли характерною ознакою змісту права на недоторканність ділової репутації юридичних осіб, які здійснюють венчурне підприємництво, є наявність правових можливостей для запобігання репутаційного ризику.

Література

1. Кохан В. П. До правових проблем реалізації результатів інтелектуальної власності як інновацій. *Правове забезпечення комерціалізації результатів досліджень і розробок*: матеріали наук.-практ. конф. (м. Харків, 22 трав. 2012) / редкол.: С. М. Прилип-

ко, Ю. Є. Атаманова, Д. В. Задахайло. Харків : НДІ ПЗІР. 2012. С. 101–104.

2. Попов В.А. Щодо питання про визначення місця гудвілу серед об'єктів цивільного права. *Проблеми цивільного права та процесу* : тези доп. учасників наук.-практ. конф., присвяч. 96-й річниці від дня народження О. А. Пушкіна (м. Харків, 21 трав. 2021 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ ; Харків. обл. осередок Всеукр. громад. орг. «Асоціація цивілістів України». Харків : ХНУВС, 2021. 304 с.

3. Калюжний Р. А., Шапенко Л. О. Концептуальний зміст суб'єктивного права в умовах правової інтеграції. *Юридичний вісник. Повітряне і космічне право*. 2019. № 4. С. 54-61.

4. Федюк Л. В. Зміст права юридичної особи на ділову репутацію. *Актуальні проблеми вдосконалення чинного законодавства України*. 2013. Вип. 31. С. 199-205.

5. Про судову практику у справах про захист гідності та честі фізичної особи, а також ділової репутації фізичної та юридичної особи : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 27.02.2009 No 1. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v_001700-09

6. Словник української мови. Академічний тлумачний словник (1970-1980). URL: <http://sum.in.ua/s/nedotorkannistj>

7. Попова С. О. Особисті немайнові права юридичної особи: реалії сьогодення : монографія. Харків : Право, 2023. 358 с.

8. Жорнокуй Ю. М. Правове регулювання венчурного підприємництва : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.03 «Цивільне право та цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право». Харків, 2003. 196 с.

9. Жорнокуй Ю. М., Подрез-Ряполова І.В. Об'єкт правовідносин у сфері венчурного інвестування інноваційної діяльності. *Право та інновації*. 2022. №1(37). С. 31-37.

10. Жорнокуй Ю. М. Організаційно-правові форми юридичних осіб – суб'єктів венчурного інвестування: якими вони мають бути? *Право та інновації*. 2018. № 1. С. 13–18.

11. Наталія М. Краус інвестування венчурних малих підприємств як

об'єктивна потреба інноваційної економіки. *Актуальні проблеми економіки*. Економіка та управління підприємствами. 2014. № 3 (153). С. 166-174

12. Сучасні економіко-правові ризикорієнтовані засоби регулювання розвитку ринку фінансових послуг : монографія / За ред. Н. М. Внукової, С. В. Глібка. Харків : НДІПрЗІР НАПрНУ, 2020. 304 с.

13. Про банки і банківську діяльність Закон України №2121-III від 07.12.2000. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2121-14>

14. Мельник Т. Русофобія у венчурі. Forbes. <https://forbes.ua/innovations/rusofobiya-u-venchuri-ukrainskiy-adwisely-zaluchiv-15-mln-vid-dvokh-fondiv-zasnovanikh-emigrantami-z-rf-yaki-fondivvazhati-rosiyskimi-ta-chim-zagrozhuyut-ikh-groshi-14072022-7052>

15. Господарський кодекс України від 16.01.2003 № 436-IV. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15>

16. Про захист від недобросовісної конкуренції: Закон України від 07.06.1996 № 236/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/236/96-вр>

17. Жорнокуй Ю.М. Майнові права як об'єкт венчурного інвестування інноваційної діяльності. *Господарська діяльність в особливий правовий період*: зб. наук. праць за матеріалами Міжнародної науково-практичної конференції, 30 березня 2022 р. / за ред. М. Петрової, С. Глібка, Велико-Тирново, Болгарія, Видво: ACCESS PRESS, 2022. http://ndipzr.org.ua/wp-content/uploads/2022/11/conf_30.03.2022.pdf

18. Шаповалова О.В. Роль держави у запровадженні інноваційних технологій у підприємницьку діяльність. *Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів* : зб. матеріалів круглого столу (м. Харків, 8 черв. 2018 р.) / [редкол.: С. В. Глібка, В. В. Россіхін, В. Б. Родченко]. Харків : Право, 2018. 166 с.

19. Деревянко Б., Счастливцева Р. Нормативно-правове регулювання діяльності венчурних фондів. *Підприємництво, господарство і право*. 2017. № 1. С. 59–64

Viktor Popov

PhD in Law, assistant of Department of Civil Legal Policy, Intellectual Property Rights and Innovations Yaroslav Mudryi National Law University
ORCID: 0000-0001-6636-2096

victorpopov10@gmail.com

Sofia Popova

PhD in Law Kharkiv National University of Internal Affairs Senior lecturer of the Department of Civil Law and Procedure of Faculty № 6
ORCID: 0000-0003-3628-1513

sophikpoter@ukr.net

CONTENT OF THE RIGHT TO INVIOIABILITY OF BUSINESS REPUTATION OF LEGAL ENTITIES ENGAGED IN VENTURE ENTREPRENEURSHIP

The article defines the content of the right to inviolability of business reputation of legal entities engaged in venture entrepreneurship. It is established that the right to inviolability of business reputation of legal entities includes not only passive actions, as it was previously understood, but also active actions, i.e. preventive measures of protection. A person realizes his/her personal non-property right to inviolability of business reputation as part of self-defense. It has been clarified that business reputation includes reputational risks that are inherent in all persons engaged in certain activities The author analyzes the peculiarities of venture capital activities. It is determined that venture entrepreneurship are focused only on the creation of an innovative intellectual property object or improvement of an already created one, venture activity is risky, the content of venture capital activity is the implementation and use of an intellectual property object with the aim of making a profit and achieving a social effect which will also affect the growth of profits. The author reveals what legal entities engaged in venture entrepreneurship are. It is noted that Ukrainian legislation insufficiently regulates the activities of venture entrepreneurship and does not divide such legal entities into organizational and legal forms. It is determined that the peculiarity of the content of the right to inviolability of business reputation of legal entities engaged in venture entrepreneurship is the availability of legal opportunities to prevent reputational risk which is related to innovation and investment risk, but does not include their essence, that is, it does not depend on the loss of funds raised or the impossibility of creating (improving) an intellectual property object or the lack of demand in the market.

Keywords: venture capital entrepreneurship, investment activity, innovation activity, intellectual property law, intellectual product, legal entity, personal non-property right, business reputation.